

Brandon vastgezet voor 'incapabel personeel'

18 jan. 2011

De Evangelische Omroep sprak met betrokkenen, waaronder Brandon zelf, en laat zien dat de praktijk in ons land, hoe schrijnend ook, een andere is. Regiomanager Frank van der Linden van 's Heeren Loo is niet spraakzaam als het op de situatie van Brandon aankomt. Wel laat hij weten dat Brandon niet de enige in Nederland is. Hij spreekt van zeker tien soortgelijke gevallen. Moeder Petra is ervan overtuigd dat Brandon "er niets wijzer van wordt."

Politica Agnes Wolbert (PvdA) en Sabine Uitslag (CDA) zijn ontsteld. "Past dit bij de hulpvraag?" vraagt Uitslag zich in de uitzending af. 's Heeren Loo is gespecialiseerd in dit soort gevallen. Ze hebben geen grond hem vast te zetten. Brandon moet zo snel mogelijk los worden gelaten." Ook Wolbert vindt dat het vastbinden van Brandon moet stoppen. Zo snel mogelijk. De partij eiste eerder al een spoeddebat over de situatie.

Reëel gevaar

Hoewel de samenleving de opvatting heeft dat het vastbinden van

patiënten niet kan, en niet mag, zegt Van der Linden dat het niet aan de politiek is om dat te bepalen. "Hij is een reëel gevaar en moet geïsoleerd worden," aldus Van der Linden. "Zijn gedrag is grond om zijn vrijheid te beperken." De manier waarop bepaalt de instelling zelf. Brandons behandeling zou vervolgens getoetst zijn door deskundigen van de Inspectie voor de Gezondheidszorg (IGZ) en bij uitspraak van de rechter zijn toegestaan.

Wel is Van der Linden van mening dat de leefsituatie van Brandon niet de manier is waarop je een jong leven wilt zien. "Als er iemand is die denkt dat het anders kan, graag" zegt hij gelaten. Wim Drooger, directeur van het Platform Verstandelijk Gehandicapten deelt die mening. "We moeten ons afvragen of er geen andere mogelijkheid is dit op te lossen. Is dit in deze tijd nog nodig? Is dit nog van deze tijd?" Volgens Drooger is het tijd om de regels aan te passen als dit de manier is waarop Nederland met mensen omgaat.

Psychisch breken

Brandon zou zich, volgens de psychiater van de instelling, echter eerst moeten schikken in zijn lot. Het personeel spreekt van 'psychisch breken'. "Feitelijk is het afschuwelijk," zegt medewerker Iris. "Hij heeft behoefte aan affectie. Zijn tuigje is puur voor het personeel dat niet capabel is." Ondertussen trekt Brandon uit verveling het zeil van de muur. Boosheid en agressie reageert hij af op zijn omgeving.

Zelf is Brandon ook niet blij met de situatie. Zijn begeleiders zijn bang en de angst regeert. Hij bemerkt die angst bij het personeel van 's Heeren Loo. Brandon wil dat niet, maar speelt er soms mee. "Dan hangt hij de draak uit," zegt een personeelslid. In het verleden brak hij regelmatig uit. Hij vernielde daarbij een auto.

'Ik wil niet knokken'

"Ik wil geen mensen aanvallen," zegt Brandon. "Ik wil niet knokken." De jongen is 18 jaar oud maar voelt zich binnen de muren van zijn kamer een 'oud mannetje'. Pas buiten voelt hij zich weer jong. "Ik vind het niet leuk dat ik vastzit," zegt hij zichtbaar verdrietig. "Ze zeggen hier dat alles met kleine stapjes gaat. Dat is geen goed idee. Kleine stapjes zijn geen kleine stapjes."

Volgens deskundigen zou Brandon meer gebaat zijn met mensen om hem heen die niet bang zijn. Personeel dat hem aan kan. "Wat hij nodig heeft zijn drie potige verplegers om een uurtje te voetballen." Drooger spreekt nu van een 'betonnen zwemvest'. "Het is wel volgens de regels, maar het zwemt niet lekker, " zegt hij en doet eveneens een oproep de situatie van Brandon te beëindigen. (DVDH)